

Begrundelse

I forbindelse med revision af loven om De Centrale Videnskabsetiske Komiteer blev det besluttet, at økonomien i forskningsprojekter skal være gennemskuelige både for komiteerne og forsøgspersoner. Man bruger f.eks. i de få projekter, der i øjeblikket lever op til lovens krav, formuleringer, som sponseres af Abort Laboratorier, Chicago, Illinois, USA.

Svar (3/12 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

I august 1996 nedsatte jeg sammen med forskningsministeren et udvalg, der skal foretage en beskrivelse af de gældende bestemmelser om information og samtykke ved forsøg.

Udvalget skal i sit arbejde inddrage de hørings svar der er indkommet i forbindelse med ændringen af komitéloven i sommeren 1996. Herudover skal udvalget vurdere komitéernes praksis i forbindelse med godkendelse af den skriftlige patientinformation, og vurdere, hvorvidt der er behov for ændringer i de gældende regler.

Det fremgår specifikt af udvalgets kommissorium, at udvalget skal fremkomme med forslag til nærmere retningslinier for oplysninger i den skriftlige patientinformation om økonomisk støtte.

Udvalget skal afslutte sit arbejde ved årsskiftet 1996/97.

Jeg forventer derfor, at udvalgets redegørelse kommer til at indeholde en sådan detaljeret redegørelse for udformningen af oplysninger om økonomisk støtte.

Til justitsministeren (13/9 96) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvor mange mennesker blev i forbindelse med politiets indsats i Spjald den 16. maj 1996 bidt af hunde, og mener ministeren, at politiets indsats med politihunde med et antal alvorlige hundebid til følge var hensigtsmæssig i forhold den opgaveløsning, som politiet stod over for?«

Supplerende svar (6/12 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Politimesteren i Ringkøbing og fra Statsadvokaten i Sønderborg.

Politimesteren i Ringkøbing har bl.a. oplyst følgende:

»6 personer har rettet henvendelse hertil med krav om erstatning for hundebid. 5 af disse har samtidig indgivet klage til statsadvokaten i Sønderborg, der har iværksat undersøgelse efter reglerne i retsplejelovens kap. 93b. Politiet har herudover ikke konkrete oplysninger om, hvorvidt andre er blevet bidt. Det må dog på baggrund af de oplysninger, der blev givet i forbindelse med evalueringen af politiets indsats, og er bragt af pressen, antages at flere er blevet bidt. Der blev foretaget debriefing allerede samme aften og evalueringer ved flere senere lejligheder efterhånden som begivenhedsforløbet blev afdækket. Grundlaget for evalueringen har været såvel mundtlige som skriftlige beretninger fra de direkte implicerede medarbejdere samt granskningen af forskellige videooptagelser.

Konklusionen heraf er fortsat, at der næppe, hvis politiet overhovedet skulle gribe ind, var andre muligheder end at anvende hunde som magtmiddel, situationens alvor og det til rådighed værende personel taget i betragtning. Under normale omstændigheder skulle det erfaringsmæssigt heller ikke have voldt problemer. Havde menneskemængden, som det var forventet, efterkommet politiets talrige opfordringer til at forlade stedet var næppe nogen blevet bidt. Set i erfaringsens lys må det naturligvis nøje overvejes om hunde er et hensigtsmæssigt magtmiddel at anvende overfor en større menneskemængde i tilsvarende situationer, og det kan overvejes om, der i givet fald bør opstilles et regelsæt for anvendelsen af hunde.

Ad spm. nr. S 3673

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Aage Frandsen i folketings-samlingen 1995-96 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1995-96, forhandlingerne side 8290, lød således: